

អង្គការសកម្មភាពសំរាប់បឋមសិក្សានៅកម្ពុជា
Kampuchean Action for Primary Education



ស្នូលកុមារសម្រាប់កុមារពិការ

កំពង់ចាម , ខែ កក្កដា ២០០៥

ឧបត្ថម្ភគាំទ្រដោយអង្គការ យូនីសេប្វ / ស៊ីដា

ស្ថានភាពសម្រាប់ការសិក្សា

១. សេចក្តីផ្តើម

- មេរៀននេះគឺផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើស្ថានភាពស្ថានភាពសិស្សដែលសិស្សគ្រប់ប្រភេទអាចលេងបាន ។ ម្យ៉ាងទៀត មេរៀននេះអាចជួយគ្រូ និងនាយកសាលាលើបញ្ហាដែលធានាថា ទីផ្លូវគឺអាចឱ្យសិស្សគ្រប់ប្រភេទ ប្រើប្រាស់បាន ជាពិសេសចំពោះសិស្សពិការ ។ មេរៀននេះមិនបានរៀបរាប់អំពីឧបករណ៍ពិសេសៗដែលត្រូវការសម្រាប់សិស្សពិការ ពីព្រោះគេខ្លាចថាសាលាផ្សេងទៀតមានសិស្សពិការច្រើនដែលជាហេតុធ្វើមានតម្រូវការកាន់ច្រើនឡើងៗ ដូចជាបញ្ហាឧបករណ៍ និងបញ្ហាថវិកាជាដើម ។ ដូច្នេះមេរៀននេះ គឺផ្តោតលើការរៀបចំឱ្យបានងាយស្រួល និងបង្កនូវភាពសប្បាយរីករាយដល់សិស្សក្នុងការរៀននៅក្នុងសាលារៀន រួមទាំងសិស្សពិការ ។ មេរៀននេះមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងមេរៀនរបស់កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីពីរទៀត ។

ទីផ្លូវសាលាផ្តល់ជាសុខភាព មេរៀននេះរៀបរាប់អំពីប្រភេទខុសគ្នានៃឧបករណ៍ដែលអាចដាក់នៅក្នុងស្ថានភាពសិក្សា ។

សកម្មភាពកុមារជួយកុមារ : មេរៀននេះបង្ហាញពីរបៀបដែលកុមារអាចជួយគ្នាទៅវិញទៅមកបាន ។ នេះគឺជាទស្សនៈមួយដ៏សំខាន់ក្នុងលើស្នូលគុណភាពនៃស្ថានភាពសិក្សា ។ សកម្មភាពកុមារជួយកុមារនេះ គឺផ្តោតទៅលើការបង្កើតទំនាក់ទំនងក្នុងសង្គមរវាងកុមារពីរនាក់ ដែលម្នាក់មានអារម្មណ៍ថា ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ និងម្នាក់ទៀតមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគេឱ្យតម្លៃ និងជួយដល់ខ្លួន ។ ទង្វើបែបនេះអាចលើកតម្កើននូវការគោរពខ្លួនឯង និងលើកស្ទួយនូវទំនុកចិត្តរបស់បុគ្គលិក ។ ទស្សនៈនៃសកម្មភាពកុមារជួយកុមារមានសារៈសំខាន់ណាស់ដើម្បីជួយកុមារពិការ ជាពិសេសគឺនៅក្នុងស្ថានភាពសិក្សាដែលជាញឹកញាប់សិស្សមិនមកចូលរួម ។

២. វត្ថុបំណង

- សិស្សពិការ (និងសិស្សដែលគ្មានឱកាសផ្សេងទៀត) ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យចូលរៀនជាទៀងទាត់ ដោយមានការរៀបចំស្ថានភាពសិក្សា ឱ្យសមស្របទៅតាមស្ថានភាពពិការ និងស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ពួកគេ ។

៣. រយៈពេល:

- ២ ទៅ ៣ ម៉ោង

៤. សម្ភារ

- ក្រដាសផ្ទាំងធំ
- ប៊ូតសរសេរ
- ឧបសម្ព័ន្ធ ' ក ' : ករណីសិក្សាស្តីអំពីស្ថានភាពកុមារដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នា (ឯកសារចែកជូនសម្រាប់សិក្ខាកាមម្នាក់ ១ច្បាប់)
- ឧបសម្ព័ន្ធ ' ខ ' : ការវាយតម្លៃលើភាពសមស្របដែលមានលក្ខណៈសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៃស្ថានភាពកុមារ (ឯកសារចែកជូនសម្រាប់សិក្ខាកាមម្នាក់ ១ច្បាប់)

៥. លំនាំចែកការបង្រៀន

១. ករណីសិក្សាស្តីអំពីស្ថានភាពកុមារដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នា

- ដោយយោងតាមការណែនាំខ្លះៗនៃវត្ថុបំណងរបស់មេរៀននេះ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវចែកឧបសម្ព័ន្ធ ' ក ' ហើយសុំឱ្យសិក្ខាកាមអានករណីសិក្សាខ្លះៗពីរ បន្ទាប់មកទៀតសុំឱ្យពួកគាត់ឆ្លើយសំណួរខាងក្រោម៖
- តើស្ថានភាពកុមារបែបណាដែលមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់សិស្សទាំងអស់គ្នា ជាពិសេសកុមារពិការ? សូមពន្យល់ ។
- តើស្ថានភាពកុមារនោះមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់សិស្សទាំងអស់គ្នា និងកុមារពិការឬទេ បើយោងតាមលទ្ធផលឧបករណ៍ដែលមាននៅក្នុងស្ថានភាពកុមារនោះ?
- នៅពេលបង្កើតស្ថានភាពកុមារដែលផ្អែកលើមូលដ្ឋានតម្រូវការនៃសិស្សពិការ និងសិស្សប្រឈមមុខផ្សេងទៀត តើអ្នកឃើញមានបញ្ហាអ្វីដែលសំខាន់ជាងគេ?
- ជាដំបូងសិក្ខាកាមត្រូវអាន និងកត់ត្រាចំណេះដឹងរបស់ពួកគាត់ជាលក្ខណៈបុគ្គល ហើយបន្ទាប់មកត្រូវធ្វើការជាគូ ហើយគិតអំពីចំណេះដឹងរបស់ដៃគូដើម្បីកំណត់គំនិតដូចគ្នា និងខុសគ្នា ។ បន្ទាប់មក អ្នកសម្របសម្រួលសំយោងចំណេះដឹងដោយពិភាក្សាទាំងអស់គ្នា ។

២. ការវាយតម្លៃលើភាពសមស្របដែលមានលក្ខណៈសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៃស្ថានភាពកុមារ

- ដោយយោងតាមការពិភាក្សាលើបញ្ហាដែលកើតចេញពីករណីសិក្សា អ្នកសម្របសម្រួលសុំឱ្យសិក្ខាកាមកំណត់កត្តាមួយចំនួនដែលអាចកំណត់ថាតើស្ថានភាពកុមារមានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងកុមារពិការ និងកុមារដែលប្រឈមមុខដែរឬទេ ។
- អ្នកសម្របសម្រួល ត្រូវកត់ចំណាំគំនិតរបស់សិក្ខាកាមដោយសរសេរដាក់នៅលើក្តារខៀន ហើយបង្ហាញគំនិតខ្លះដូចខាងក្រោម៖
 - ភាពសហការរបស់កុមារ

- ឱកាសបង្កើនការរៀនរបស់កុមារ
 - ការលើសយសុវត្ថិភាព
 - ការថែរក្សាសម្ភារ
 - ចំនួនកុមារដែលអាចលេងនៅសួនកុមារ
 - ទំនាក់ទំនងរវាងកុមារ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសួនកុមារ
- អ្នកសម្របសម្រួលចែកឧបសម្ព័ន្ធ ' ខ ' ដល់សិក្ខាកាម ហើយពន្យល់ថាពួកគាត់ត្រូវវាយតម្លៃទៅលើកត្តានិមួយៗ ដូចដែលវាមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងស្ថានភាពនៅក្នុងសាលារៀនរបស់ពួកគេដើម្បីវាយតម្លៃភាពស្មើភាពសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា និងភាពកុមារមេត្រីនៃសួនកុមារ ។ ប្រសិនបើសិក្ខាកាមកំណត់កត្តាបន្ថែមរួចហើយ កត្តាទាំងនេះអាចត្រូវបានដាក់បន្ថែមទៅក្នុងទម្រង់វាយតម្លៃ (ឧបសម្ព័ន្ធ ' ខ ') ។ សូមពន្យល់ថា កូឡេនដែលនៅខាងស្តាំ និងខាងឆ្វេងមានការពិណនាសង្ខេបស្តីអំពីស្ថានភាពនៃភាពកុមារមេត្រីដែលមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា និងភាពមិនមែនជាកុមារមេត្រីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកត្តានិមួយៗ ។ អ្នកសម្របសម្រួល សុំឱ្យសិក្ខាកាមដាក់បញ្ចូលការពិណនាដែលដូចគ្នាសម្រាប់កត្តាបន្ថែមដែលពួកគាត់អាចកំណត់បាន ។ លំហាត់វាយតម្លៃអាចត្រូវបានធ្វើឡើងជាក្រុម ឬជាក្រុមតូច អាស្រ័យលើចំនួនសរុបនៃបុគ្គលិក ។

៣. ការកំណត់វិធានការដើម្បីកែលម្អលើភាពសមស្របដែលមានលក្ខណៈសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៃសួនកុមារ

- ដោយយោងតាមលំហាត់វាយតម្លៃ សិក្ខាកាមត្រូវកំណត់លក្ខណៈដែលសាលារៀនបានផ្តល់ពិន្ទុខ្ពស់ ហើយនិងចំណុចដែលសិក្ខាកាមបានផ្តល់ពិន្ទុទាប ។ មូលហេតុដែលមានពិន្ទុទាបគួរពិភាក្សា ហើយវិធានការគួរត្រូវកំណត់ដើម្បីធ្វើការកែលម្អ ។
- វាមានប្រយោជន៍ណាស់ ប្រសិនបើអ្នកសម្របសម្រួលសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើភាពលំបាករបស់សិស្សពិការ ដោយប្រើសំណួរ (សំណួរអាចត្រូវបានកែសម្រួលឱ្យសមស្របទៅតាមតំរូវការរបស់កុមារដែលប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាជាងកុមារពិការ)
 - តើអ្នកអាចជួយកុមារពិការដើម្បីកុំឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថាពួកគេមិនអាចមកលេងក្នុងសួនកុមារបាន?
 - តើអ្នកអាចជួយកុមារពិការដើម្បីកុំឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍តូចចិត្ត នៅពេលដែលពួកគេមិនអាចប្រើប្រាស់ឧបករណ៍មួយចំនួន?
 - តើអ្នកអាចបង្កើននូវកាយសម្ព័ន្ធរវាងអារវៈយៈវៈពិការ និងអារវៈយៈវៈមិនពិការនៅពេលពួកគេលេង?

ឧបសម្ព័ន្ធ ក : ករណីសិក្សាស្តីអំពីស្ថានភាពរំលែកបាលលក្ខណៈខុសគ្នា

ស្ថានភាពរំលែក ១

នៅក្នុងសាលាភូមិថ្មី មានស្ថានភាពរំលែកមួយទើបតែត្រូវបានគេកសាងឡើង ដែលមានទោង ៥, ទំរង់អិល១, ក្តារជិះបះចុះឡើងសម្រាប់ក្មេងលេង និងរតាតោងមួយចំនួន ។ កុមារទាំងអស់គ្នាមានអារម្មណ៍រំភើបអំពីស្ថានភាពរំលែក ហើយតែងតែទន្ទឹងរង់ចាំលេង ។ ព្រមជាមួយនេះដែរ ត្រូវពេញចិត្តដែរ ពីព្រោះវាបានកែលម្អអាយុកាលរបស់ ស្ថានភាពរំលែកសាលារៀន ។ គ្រូមួយចំនួនអះអាងថា ជាដំបូងវាបានកែលម្អយ៉ាងទៀងទាត់លើវត្តមានរបស់កុមារ ដែលបានមករៀនមុនម៉ោង ៧ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចលេងនៅក្នុងស្ថានភាពរំលែក ។ ពេលចេញលេង សិស្សទាំងអស់ ចេញមកខាងក្រៅទៅលេងនៅក្នុងស្ថានភាពរំលែក ហើយពួកគេសង្ឃឹមថានឹងបានលេងទោង ឬសម្ភារណាមួយ ។ នៅពេលដែលកំពុងរត់យ៉ាងលឿន កុមារតូចៗជាញឹកញាប់ដួលនៅពេលលេង ឬនៅរង់ចាំរហូតសិស្សធំៗលេង ចប់ ។ សុខាដែលរៀននៅថ្នាក់ទី ៥ ដែលប្រើឈើជ្រាត់ អង្គុយមើលមិត្តរួមថ្នាក់របស់នាងលេងក្នុងស្ថានភាពរំលែក ។

ស្ថានភាពរំលែក ២

ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក សាលាភូមិចាស់បានរៀបចំសម្ភារកុមារមួយដោយវិភាគបានមកពីការវែអង្កាសពី សហគមន៍ ដែលមានទោង ២, ទំរង់អិល ១ និងក្តារជិះបះចុះឡើងសម្រាប់ក្មេងលេង ១ ។ ទីធ្លានៅជុំវិញស្ថានភាពរំលែក ហាច់ល្អ ប៉ុន្តែប្រជាជនចេះតែមកជីក និងបោះ/ខ្ចាតដីខ្សាច់លើសម្ភារលេងរបស់ក្មេងជាប្រចាំ ។ ថ្ងៃនេះ តារា ដែល ជាក្មេងតូចម្នាក់ ហើយអៀនរៀននៅថ្នាក់ទី១ ត្រូវមកលេងនៅក្នុងស្ថានភាពរំលែក ព្រោះនេះជាវេលារបស់ថ្នាក់គេ ។ តារាអៀនដោយសារតែគេបែបបូរមាត់ ។ ជួនកាលក្មេងដីទេសើចម្រកឱ្យតារា ប៉ុន្តែគេពិតជារីករាយនឹងការ លេងនៅក្នុងស្ថានភាពរំលែក ។ សិស្សក្នុងថ្នាក់របស់តារាត្រូវបានគេឱ្យលេងជាគូនឹងសិស្សថ្នាក់ទី ៦ ដើម្បីជួយ ។ សម្ភារនីមួយៗត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសិស្ស ២នាក់មកពីថ្នាក់ទី ៦ ហើយសិស្សទាំងនេះត្រូវបានឱ្យបានថា គ្រប់គ្នាបានលេងម្នាក់ម្តងៗ ។ តារាសប្បាយរីករាយខ្លាំងណាស់នឹងការលេងទំរង់អិល ពីព្រោះសុវណ្ណដែលមកពី ថ្នាក់ទី ៦ ត្រូវបានតែងតាំងឱ្យធ្វើជាអ្នកជួយ ។ សុវណ្ណកំណត់បានថាកុមារទាំងអស់ត្រូវលេងជិះទំរង់អិលម្តងម្នាក់ៗ ដោយមិនរុញគ្នា ។ មុនពេលដែលសុវណ្ណក្លាយជាអ្នកជួយ តារាខ្លាចមិនហានជិះទំរង់អិលទេ ព្រោះមិត្តរបស់គេ ចេះតែរុញគេចុះក្រោមខ្លាំងពេក ទាំងខ្លួនមិនទាន់ត្រៀមខ្លួនរួចផង ។ មិត្តរបស់តារាឈ្មោះសម្បត្តិក៏រីករាយនឹង ការលេងក្នុងស្ថានភាពរំលែក ព្រោះមានអ្នកនៅរង់ចាំជួយ ។ សម្បត្តិប្រើរទះកង់រុញ ហើយភាព និងសុម៉ានី ដែលមកពីថ្នាក់ទី ៥ មកលើកតារាចេញពីរទះដាក់លើទោងកង់ឡាន ។ ពួកគេជួយរុញតារាទៅវិញទៅមក ហើយ ដោយសារ ពួកគេទាំងពីរនាក់ឈរនៅទីនោះ ធ្វើឱ្យតារាមិនខ្លាចអ្វីទាំងអស់ ។ មានពេលខ្លះ ភាព និងសុម៉ានីនៅ ចាំតារារហូតទាល់តែគេចេញទៅផ្ទះអស់ ហើយនៅជួយតារាលេងទោងទៀត ។

ឧបសម្ព័ន្ធ ១ : ការវាយតម្លៃលើភាពសមរួមដែលមានកល្យណៈសម្រាប់ទាំងអស់គ្នានៃស្ថានភាព

លក្ខណៈមិនសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា	កត្តាទំនាក់ទំនងនៃមេត្រីភាពនៃស្ថានភាព	លក្ខណៈមេត្រីភាព និងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា
<p>សិស្សស្រី លេងជាមួយសិស្សស្រី ហើយសិស្សប្រុសលេងជាមួយសិស្សប្រុស ។ សិស្សក្រីក្រ, សិស្សពិការ និងសិស្សតូចៗហាក់ដូចជាត្រូវបានគេដកចេញពីការលេងនៅក្នុងស្ថានភាព ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>កិច្ចសហការគ្នារវាងកុមារ</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងស្ថានភាព ពីទាប (១) ទៅខ្ពស់ (១០) ។</p> <p>១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>ទាំងសិស្សប្រុស និងសិស្សស្រីលេងក្នុងស្ថានភាពជាមួយគ្នា ហើយសិស្សធំៗជួយសិស្សតូចៗ និងសិស្សពិការ ។</p>
<p>ទង់ជាតិ, ព្យញ្ជនៈ, ឈ្មោះរុក្ខជាតិ និងព័ត៌មានផ្សេងទៀតត្រូវបានគេដាក់ព្យួរនៅក្នុងស្ថានភាព ប៉ុន្តែទំហំអក្សរតូចបណ្តាលឱ្យកុមារតូចៗ និងកុមារអន់ភ្នែកពិបាកអាន ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>ឱកាសពង្រឹងការរៀន</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងស្ថានភាព ពីទាប (១) ទៅខ្ពស់ (១០) ។</p> <p>១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>ទង់ជាតិ, ព្យញ្ជនៈ, ឈ្មោះរុក្ខជាតិ និងព័ត៌មានផ្សេងទៀតត្រូវបានគេដាក់បង្ហាញនៅក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងច្បាស់សម្រាប់មើល ។ កុមារត្រូវបានគេមើលឃើញថាចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។</p>
<p>នៅក្នុងទីធ្លាស្ថានមានថ្ម ហើយឧបករណ៍ផ្សេងៗត្រូវបានដាក់នៅក្បែរគ្នាពេកថែមទាំងគ្មានការត្រួតពិនិត្យទៀត ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>ការបង្កើនសុវត្ថិភាព</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងស្ថានភាព ពីទាប (១) ទៅខ្ពស់ (១០) ។</p> <p>១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>ក្នុងមានទីធ្លាគ្រប់គ្រាន់ និងមានដីខ្សាច់នៅចន្លោះឧបករណ៍លេងនីមួយៗ ព្រមទាំងមានការត្រួតពិនិត្យត្រឹមត្រូវ ។</p>
<p>សម្ភារមានសុទ្ធតែច្រេះ ហើយទោងខ្ពស់ពេកសម្រាប់កុមារតូចៗ ។ គ្មាននរណានៅចាំជួយកុមារដែលពិការឱ្យលេងសម្ភារទាំងនេះទេ ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>ការថែរក្សាឧបករណ៍</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងស្ថានភាព ពីទាប (១) ទៅខ្ពស់ (១០) ។</p> <p>១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>មានការសម្អាតតាមកាលវិភាគទប់ទល់នឹងហេតុផ្សេងៗដូចជាកំទេចច្រេះដែក, ខ្សែរពុកផុយ ជាដើម ។ កន្លែងលើទោងមានកម្ពស់សមរម្យទៅកុមារតូច-ធំ ។</p>

<p>សម្ភារអាចលេងបានសម្រាប់តែសិស្សធំៗ និងសិស្សដែលមិនពិការ ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>អាយុសិស្សដែលលេងក្នុងសួនកុមារ</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងសួនកុមារពីទាប(១)ទៅខ្ពស់(១០) ។ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>កុមារទាំងអស់មានឱកាសលេងឧបករណ៍ រួមទាំងសិស្សពិការផងដែរ ។</p>
<p>គ្មានគ្រូនៅទីនោះ ឬគ្រូ និងសិស្សធំៗនៅទីនោះគ្រាន់តែចាំមើលថែរក្សាវិន័យប៉ុណ្ណោះ ។</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " <u>ទំនាក់ទំនងរវាងកុមារ និងអ្នកគ្រប់គ្រងសួនកុមារ</u> " ក្នុងពេលលេងក្នុងសួនកុមារពីទាប(១)ទៅខ្ពស់ (១០) ។ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>គ្រូ និងសិស្សធំៗស្គាល់ឈ្មោះកុមារតូចៗទាំងអស់ ព្រមទាំងខិតខំរីរកមធ្យោបាយដើម្បីជំរុញឱ្យសិស្សពិការបានចូលរួមលេងឧបករណ៍នៅក្នុងសួនកុមារ ។</p>
<p>(ចូរពណ៌នាអំពីលក្ខណៈមិនសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយផ្អែកលើកត្តាដែលផ្តល់ឱ្យដោយសិក្ខាកាម)</p>	<p>សូមវាយតម្លៃ " " ក្នុងពេលលេងក្នុងសួនកុមារពីទាប(១)ទៅខ្ពស់ (១០) (ចូរបន្ថែមកត្តាផ្សេងៗដែលបានមកពីសិក្ខាកាម) ។ ១ ២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០</p>	<p>(ចូរពណ៌នាអំពីលក្ខណៈមេត្រីភាព និងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នាដោយ ផ្អែកលើកត្តាដែលផ្តល់ឱ្យដោយសិក្ខាកាម)</p>

